

פרק י

א למה יהיה תעמוד ברזוק תעלים לעתות בצרה:

ה' אלהינו אל תטוש

ולך ה' אלהינו מיזלות עינינו

ב בגאות רשע ידלק עני ותפשו במזמות זו וזשבו:

ה' במו ידיך הצילנו

ג כי הלך רשע על תאות נפשו ובצע ברה נאן יהיה:

ואנא ה' עננו קומה וידעו כי פעל ה'

ד רשע כגבה אפו כל ידרש אין אלהים כל מזמותיו:

ה' דין עני ואביון

ה' אלהים הוא בעל הדין

ה יזילו (דרכו) דרכיו בכל עת מרום משפטיה מננהו כל צורריו ופיוז בהם:

ההולך בדרכי ה'

ו אמר בלבבו כל אמוט לדר ודר אשר לא ברע:

וזוקר לב ובוזון כליות ה'

והיפלא מה דבר ה' אלהים השופט

פסוק זה מדבר על אותו רשע החושב מחשבות רעות בליבו, ושוכח כי ה' חוקר לב וכליות ויודע כל מחשבותיו וצפונות ליבו.

ז אלה פיהו מלא ומרמות ותה תזות לשונו עמל ואון:

ה' אורי וישעי

ה' יושיע לכל הזוסים בו

זו יֵשֶׁב בְּמִאֲרֵב זֹזְעָרִים בְּמִסְתָּרִים יִהְרֹג נֶקִי עֵינָיו לְזֹלְכָה
יִצְפְּנוּ: ה' עֲמֵנו

זֹזִיָה ה' מִגֵּן

ט יֵאָרֵב בְּמִסְתָּר כְּאֲרִיָּה בְּסִכָּה יֵאָרֵב לְזֹטוֹף עֵינָי יִזְטוֹף עֵינָי בְּמִשְׁכוֹ
בְּרִשְׁתּוֹ: ה' עֲזֹזִי וּבִמְצֵנִי

וְה' יִהְיֶה עֲמֵנו

י (וּדְכָה) יִדְכָה יִשְׁזוּ וְנָפַל בְּעֲצוּמָיו (זֹלְכָאִים) זֹזִיל כָּאִים:

ה' מִגֵּן

יֵא אָמַר בְּלִבּוֹ שְׁכֹזוּ אֶל הַסְתִּיר פְּנֵיו בַּל רָאָה לְצִוּוֹ:

וּזְכַרְנִי ה' בְּזִכְרוֹן טוֹב

אֱהִי"ה שְׁמֵרָנִי

יב קוֹבֵמָה יִהְיֶה אֶל זֵשָׂא יְדָה אֶל תְּשֻׁכּוֹז (עֲנִיִּים) עֲנִיִּים:

יֵה אֱהִי"ה ה' מִכֹּל צָרָה הִצִּילָנִי

יג עַל מָה נֶאֱמַר רְשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ:

ה' אֱלֹהִים יִגֵּן וְיִוִּשִׁיעַ לְכָל הַזּוֹסִים בּוֹ

ללמדך שה' יגן על הצדיק הבוטח בו, מאותו רשע הכופר בלבו מהשגחת ה' על עולמו.

יד רִאֲתָה כִּי אֲתָה עֲמַל וְכַעַס תִּבְיִט לְתַת בְּיָדְךָ עֲלֶיךָ יַעֲזֹב זֹלְכָה יְתוֹם אֲתָה הָיִיתָ
עוֹזֵר:

וְה' רַב אֶת רִיבֵנוּ

טו שִׁבַר זְרוּעַ רְשָׁע וְרַע תִּדְרוֹשׁ רְשָׁעוֹ בַּל תִּמְצָא:

וַיִּדְעוּ הַרְשָׁעִים כִּי פָעַל ה' הַדִּיּוֹן הַנֶּאֱמָן וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ

טז יִהְיֶה מְלָךְ עוֹלָם וְעַד אֲבָדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ:

ה' אֱלֹהֵינוּ

פלאי אל זוי

יו תארות עננים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אנה:

ה' אלהים קבל את תפלתנו

יוז לשפט יתום ודף כל יוסוף עוד לערץ אנוש מן הארץ:

ה' ילזום לכם

וה' הדיין מגן

פרק יא

א למנצחון לך ביהודה זכרתי איה תאמרו לנפשי (נודו) נודי הרכם צפור:

ה' אלהי מבטווי מלך עוזר וסומך

ב כי הנה הרשעים ידרכון קשת כוננו זצם על יתר לירות במו אפל לישרי לב:

וזוסה ה' על עמך

ג כי השתות יהרסון צדיק מה פעל:

ה' אלהים מגנם

ד יהנה ביהיכל קדשו יהנה בשמים כסאו עיניו יזווי עפעפיו יבזונו בני אדם:

ה' הוא בוראכם

ה' הכוז העליון בידו הכל

ה יהנה צדיק יבון ורשע ואהב זמס שנאה נפשו:

וכוז עליון מכבדי אכבד ובוזי יקלו

ו ימטר על רשעים פוזים אש וקפריית ורוזן ולעפות מנת כוסם:

ויבוס צרינו

וה' אלהים מגן הוא לכל הזוסיים בו

ז כי צדיק יהנה צדקות אהב ישר יזווי פנימו:

ה' אלהים יטב לך ולבניך

פרק יב

א למנצח על השמינית מזמור לדוד:

אהי"ה ה' אלוה אלהים

ה' אלהים לך הגדולה

ב הושיעה יהוה כי אמר זוסיד כי פסו אמונים מבני אדם:

ה' אל זויי מגני

ג שוא ידברו איש את רעהו שפת זלקות בלב וכלב ידברו:

דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל

דוד המלך פונה אל הרשעים המדברים בחלקקות פיהם נגד ישראל, ולבם בל עמם, וידעו כי מחשבותם לא יצאו לפועל, כי ה' יתברך הוא המשגיח בעולם, והם ידברו דבר נגד ישראל ולא יקום, כי עימנו אל.

ה יכרת יהוה כל שפתי זלקות לשון מדברת זלזות:

ה' שופט

ה אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו:

ה' אלהים אדון הכל בידי הצדק

ו משה עזים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע פיזו לו:

ה' לדל ולאביון ויגאלם

ז אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ מוקק שבעתים:

וכי דברך כאגלי טל ה' אלהינו

ח אתה יהוה תשמרם תצרו מן הדור זו לעולם:

ה' רזום עלינו והושיענו

והנפרע לנו מצרינו

ט סביב רשעים יתהלכו כרם זכות לבני אדם:

וּזְנָנוּ וְעָנְנוּ ה'
וּמִנֵּן הוּא לְכָל הַזּוֹסִים בּוֹ

פרק יג

א למנצחון מזמור לדוד:

ב עד אנה יהוה תשכונני נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני:

ה' אלהי שבע קולי זוס ורום עלי יה אלהי

ג עד אנה אשית עצות בנפשי גון בלבבי יומם עד אנה ירום איבי עלי:

ועבר ה' מיזל לזסדך

ד הביטה עני יהוה אלהי האירה עני פן אישן המות:

כי טוב זסדך מזויים

ה' אלהי המציל

ה פן יאמר איבי יכלתיו צרי גילו פי אמוט:

וה' מצילי

ה' אלהי יהיה עמי

ו ואני בזסדך בטוהתי יגל לבי בישועתך אשירה ליהוה כי גמל עלי:

באמונה ה' אל אזור

אבטון ולא אפוזר ה'

ובטוב ה' אודך בכל לבי

פרק יד

א למעצון לְדוֹד אָמַר נָבַל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הַשְׁוִיתוּ הַתְּעִיבוּ עָלֶיכֶּה אֵין עֲשֵׂה טוֹב:

ה' יִדִּין מִדֵּה כְּנֶגֶד מִדֵּה

ב יְהוָה מִשְׁבִּימִים הַשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לְרֹאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל הַרֶשׁ אֶת אֱלֹהִים:

מֵאוֹי לֵה' אֱלֹהִים

ה' אֱלֹהִים לְנֶגְדֵי

אֱהָבָה וְאִמּוּנָה בְּאֱלֹהִים

וְה' אֱלֹהִים מִבְּטוּחֵי וְאִבְטוּחֵי

ג הַכֹּל סָר יִזְדָּרוּ נְאֻלָּחוּ אֵין עֲשֵׂה טוֹב אֵין גַּם אָזָד:

אֲדַנִּי הוּא לְבָדוֹ הוּא הַדִּין

ד הֲלֹא יָדְעוּ כָּל פְּעֻלֵי אֵין אֲכָלֵי עֲבִי אֲכָלוּ לָחוּם יְהוָה לֹא קָרְאוּ:

מִכּוֹלֵם יַעֲלֶנּוּ ה'

ה שֵׁם פְּזוּדוֹ פְּזוּדֵי כִי אֱלֹהִים בְּדוֹר צְדִיק:

יָדְעוּ כִי פֹעֵל אֱלֹהִים וּמִדֵּה כְּנֶגֶד מִדֵּה

ו עֲצַת עֲנִי תִבְיָשׁוּ כִי יְהוָה מוֹזְסָהוּ:

אֵל דּוֹאֵג מִכֹּל צָרָה יַעֲלֶם

בְּרוּב זֹסֶדֶךְ ה' מוֹזְסָה לְדָל וּלְאִבְיוֹן

ז מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעָתָה יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה שִׁבּוֹת עֲבָמוּ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל:

שְׂמִיכֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ

הוֹדִיָה לְשִׁמְךָ ה' אֱלֹהִים

אִמֵּן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן

פרק טו

א מזמור קדוד יהוה מי גזר באהלה מי ישכן בהר קדשה:

יראי ובטווי בה'

בוזיר לבו ה'

וירא ה' אלי

יראי כבוד אל

ב הוזהר תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו:

כי הוא מצא זון בעיני אלהים ואדם

ללמד כי החולך בתמימות ודובר אמת בלבבו, יזכה למצוא חן בעיני ה' והאדם.

ג לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה וזרפה לא נשא על קרבו:

זר אלהיו על ראשו

ה' אלהים באנשי אמת

ד נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר:

וה' אלהים עמו

ה כספו לא נתן בנשה ושזוד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם:

יברכך ה' אדני אלהים

וכי הוא אהוב למעלה ונזמד למטה

פרק טז

א מכתם לךוד שמרני אל כי זסיתי בך:

ושלו ובוטז בה'

ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי כל עליה:

מה' אל טוב

הטוב בעדי

ה' האדון הטוב

ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל זפני בם:

בכבודם

ד ירבו עצבותם אזור מהרו כל אסיה נספיהם מדם וכל אשא את שמוותם על שפתי:

ה' זסדך לישרי דרך

ה יהוה מנת זלקי וכוסי אתה תוביה גורלי:

ויהמו נא רזומיך ה' אלהי

ה' אלהי עזרי ומגני

ו זבלים נפלו לי בעמים אף נזקת שפרה עלי:

ואודך ה' אלהי השמוזה בלבי

ז אברך את יהוה אשר יעני אף לילות יסרוני כליותי:

ה' האל הטוב

ואודך אהי"ה ה'

זו שויתי יהוה קנדי תמיד כי מימיני כל אבוט:

ה' אל הנאמן שמרני
וארנן לבקר זוסדרך ה' אלהי

ט לכן שמוזו לבי ויגל כבודי אף בפשרי ישכן לבטוח:

אודך שבזו הוא לך ה'

י כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן זוסידך לראות שזות:

ואני בזוסדרך בטזותי ה' אלהים שמרנו

יא תודיעני ארוז זזים שבע שמוזות את פניך נעמות בימינך נעזו:

ותורת ה' אלהים זזים

במוצא פי ה' יזיה האדם

פרק יז

א תפלה לרוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזנה תפילתי בלא שפתי
מרבה:

בתפילתי לה' אלהי

ויהי לרצון אמרי פי

ב מלפניך משפטי יצא עיניך תזוזה מישרים:

שפוט דיני ה' אלהי אל זוי

ג בזנות לבי פקדת לילה צרפתני כל תמצא זמתי כל יעבר פי:

ה' כל דברי אמת

ד לפעלות אדם בדבר שפתיה אני שמרתי ארזות פריץ:

יאיר ה' דרכו יבורך

ה תמה אשרי במעלותיה כל זמוטו פעמי:

ה' אלהי ואין מכשול

מבטווי בה' מצליחו דרכי ה'

ו אני קראתיה כי תענני אל הט אונה לי שמע אמרתי:

עושה דברך ה' אלהי ענני

ויהי רצון מלפניך ה' אלהי

זה' אל ישועתי

ז הפלה זסדיך מושיע זוסים מבמתקוממים ביבינה:

בוטזים בה'

ואל גואל ה'

זו שמרני פאישון בת עין בעל כנפיה תסתירני:

ה' אל עבדך אני שמרני

מגן הוא ה' בצל כנפיו אוססה וארנן

ט מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקיפו עלי:

אלהים מגן הושיעני

זווסה נא כרוב רזומיך

י זולכמו סגרו פימו דברו בגאות:

אלהי קומה ויפוצו איבי

יא אשריעו עתה (סבבוני) סבבנו עליהם ישיתו לנטות בארץ:

ה' אלהי מבטווי יאבדו כל איבי

יב דמינו פאריה יכסוף לטרופ וככפיר ישב במסתרים:

ה' האל הזאמן מיזול לזוסדך

יג קומה יהודה קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע זרפה:

עוז בידך וגבורה מימינך

וידעו איבי כי פעל ה' לעבדו

יד ממתים ידה יהודה ממתים מוזלד זולקם בזויים (וצפינך) וצפונה תמלא בטנם
ישבעו בנים והזיוו יתנם לעולליהם:

ה' פדיון נפשי

ה' בעדי ובעד ביתי

טו אני בצדק אזוזה פניה אשבעה בהקיץ תמונתה:

הודיה לה' אלהי בורא עולם

אגילה באלהי ישעי